

Egész évre. . . . . 4 frt.
Negyedévre . . . . . 1 frt.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Kármelita-tér 8. sz.

Előfizetéseket és hirdetéseket felvesz
a kiadóhivatal.

ARTHUR ÉS BERZINKA.

— Szalon-novella. —

Ha már van szalonkabát, szalonvalczer, szalon-gyufa, szalonmodor, szalonmérték stb., mért nem lehetne szalonnovella is (nem szalonna-vella).

Ezt csakis szalonkabátban lehet írni, cigaretta mellett, czilinderkalap alatt, borotválkozottan.

Tehát kérek szaloni figyelmet:

Báró Porzellán Arthur utóljára tekintett a drága velencei tükörbe (melynek ára egy forint ötven kr), és teljesen meglegedvén a tükör elegáns mutatványával, gyorsan továbbítá magát.

Hova ment, hova sietett?

Angyalához.

Báró Leander Berzinka volt ezen angyal

Azt kérdi ön uram: szép volt-e?

Oh nagyön. A puszták délibábjának rengő vizében fürdő tündérek, a Kaukáz zöld vadonjainak árnyországában virágzó cserkesznők, Mohamed hurijai, mennyek angyalai, közönséges pórhölgykukták valának hozzá képest.

Arthur imádkozta Berzinkát.

Berzinka imádkozta Arthurt.

A szalonban egy exotikus keserülapunak terebélyes levelei mindennap hallhatták kölesönös szavaiakat, s mondhatnám a papagáj is hallá, de ez nem valószínű, mert mindig szórakozott volt.

Az aranyozott keretű álló óra délutáni IV-et jelzett.

E pillanatban belépett a komorna, s ezüst tálcán névjegyet nyújtott a baronette elé.

Ez intett a kezével s a következő pillanatban Arthur jelent meg az ajtóban.

Odasielt Berzinka elé, letérdelt a 8 fitos smirnai szőnyegre s így rebegett:

— Üdvözöllek legszebb álmom képe!

Berzinka bájos mosolylyal viszonzá:

— Isten hozta lovag.

A papagáj pedig ráríkitotta:

— Gazember!

Az egzotikus virág nagy leveleinek árnyában bódító heliotrop-illat lengett és a csipkefüggönyökön átszűrődött az aranyfényű napsugár.

Odaültek.

Arthur két kezébe vette Berzinka kezét és szerelémittasan suttogá:

— Berzinka! Azt hiszem mi értjük egymást.

Az angyalarczu baronett gerlehangon búgta rá:

— Oh igen, Arthur!

— Tehát az enyém lesz?

— Ha Isten, a papa és a mama akarja.

Arthur átölelte Berzinkát és a keserülapu árnyából egy szenvedélyes csók édes visszhangjait lehetett hallani.

A papagáj felugrott az ezüst állványnak legfelső fokára és onnan rikácsolt alá:

— Gazember! Gazember!

Arthur pillanatra elsápadt, de csakhamar magához tért: szomoru arcot vágott, hallgatott.

Berzinka búbájosan, édesen kérde:

— Mi baja önnek Arthur?

Arthur bágyadtan felelt:

— Bagatel! Egy kis haszontalan kártyaadóság jutott eszembe. Addig nem merem megkérni a kezedet, míg azt ki nem fizetem.

— És mennyi az?

— Csak nyolezvanezer forint.

Berzinka kissé elkomolyodott, de azután hirtelen felderült az arca és kaczagott.

— Pompás gondolatom van, — kiáltá csengő hangon, — a papa éppen ma kapott 80 ezer forintot, eladta a birtokát, hogy hozományomat készpénzben adja ki nekem. Én ezt kiveszem az íróasztalából és átadom neked. Ma vagy holnap, — ugyis mindegy. Csinálunk egy jó tréfát.

Arthur vele kaczagott:

— Valóban jó tréfa lesz!

És Berzinka átlebbent a másik terembe, aztán ismét visszajött és Arthurnak csomagot adott át.

Arthur ezer csókkal borítá el kedvesét.

* * *

Másnap a szokott órában a névjegy helyett levélke érkezett.

Berzinka rossz sejtelemről megkapva tépte fel a borítékot, s a következő perczben fehérre sápadtan rogyott az egzotikus keserülapu mellett levő chaise longue-ra.

Ez állt a levélben:

„Kedves Berzinka!

Tudja meg, hogy én nem vagyok báró Porcellán Arthur, hanem Silberstein Phinkász, galicziai rőföskereskedő. Elvennem kegyedet, mert szebb, mint ohahaza levő három feleségem, de attól tartok, hogy máris nyomomban vannak.

Ezer csók és bók!

Arthur.“

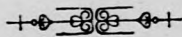
Berzinka szintelen ajakkal rebegé:

— Összes vagyonunkat elvitte az a.....

És a papagáj rikácsolva egészíté ki a mondatot:

— Gazember!

Gárdonyi.

Ereb Iezig Kinizsi.

Foresa atthól a Hegedősthól hodj a miniszter orthól azthotat khérdezte: mit rühög ekszezhelenczhiád? Bizom azt fhelelhette volna a miniszter óhr: Hodj-ne volna jó khedvem, mikhor hegedőlnek!

No oz o Thollián füispán is csehül járta, de oz Orczhi ohrnak is phirolt az orczhája.

Djerek eredj, hoz nekhemnek edj krajczháért djofa, khetót meg khérj vissza!

Ballada.

Porkeverő böszült orkán
Ordit, ahogy kifér torkán;
Felhők mögé a hold buvik,
Rémes est van, szól a kuvik...
Szörnyü szél, ha meg nem áll!

Minden utca üres, kihalt,
Mégis errefelé ki tart?
Két levente jó rohanvást,
Lebeg rajtuk ócska palást,
Szörnyü szél, ha meg nem áll!

Lépteiktől flaszter kopog,
Szemök szikráz, szivök dobog.
Talán elkárhozott lelkek,
Még valamit elkövetnek...
Szörnyü szél, ha meg nem áll!

Tízet ver a torony-óra,
Aggály ül a két futóra.
Kapu — zárva s nincsen pénzük,
Utczán léssen ébredésük:
Szörnyü szél, ha meg nem áll!

Cs.

GARABONCSE!

Életemnek első hónapjait úgy töltöttem mint valami egyiptomi mumia.

Miután nem értették nyelvemet, mindenféle jelek által mutattam, hogy a pólyát nem szeretem. Sokszor szétrugtam vánkosbörtönöm falait, de hasztalan: ismét bekötöztek.

Cselédünkre különösen haragudtam, mert lekötözte a kezeimet is. Ilyenkor Petőfinek az a költeménye jutott eszembe a melyben e sorok álltak: „Letörte bilincsét a rab, végre, végre szabad!” Ilyenkor a legnagyobb erőfeszítéseket tettem, hogy én is szabad legyek, de beláttam, hogy hasztalan munkát végezek.

Meg az is nagyon bántott, hogy egész nap dudoltak a fülembe. Hiszen nem vagyok én phonograph-masina, hogy telefújjanak nótával!

De még ha szépen daloltak volna, hanem csak úgy félfoggal, gondolták nekem az is jó. Hát képzelje el valaki a helyzetemet: reggel öt órakor szoktam felkelni, persze akkor még mindenki aludt a házban, hát én elüvöltöttem a mohamedán müezzim hajnali kiáltását. Erre felébred a dada, rángatni kezdi a kocsimat s álmos hamis hangon nyikogja: „Kis csolnakom a Dunán rengedez.” Ijedten hallgatok el s tetetem magamat, mintha aludnám, hasztalan! Egész hat óráig folyton rengedez a csolnak s én nem állhatom tovább, kifakadok a dal és a sors ellen; átkozom a ki megírta, kiadta, kinyomatta.

Ekkor az anyám vesz az ölébe s egy más változatból kezdi rá: „Kis csolnakom...”

— Megőrülök, ne tovább! — kiáltom, mire az apám lép hozzám, és kérdezi, mi bajom.

Feléje tárom karjaimat, ölébe vesz és ő is elkezd duruzsolni: „Kis csolnakom...”

No, ez már mégis sok a csolnakokból. Boszu-

san hunyom le a szemeimet s a dal el is marad. A szobában lábujjhegyen járnak s én kénytelen-kelletlen úgy tetetem magamat, mint ha aludnám. Mert hiszen jaj nekem, ha mocczanak, azonnal rákezdik ismét a csolnakos nótát s megszedítik velem a fejemet.

* * *

Mikor hat hónapos voltam, valami kemény hegyesség nőtt a nyelvem előtt.

Nagyon megijedtem, hogy valami rendellenes kinövés, és sokat kiáltoztam, hogy operáltassanak az orvossal, végre megtudtam, hogy a fogam jön.

Örült neki az egész dalárda, s én minden órában felkiáltottam:

— Pecsényét kérek! Jogom van hozzá! Ki nőtt a fogam!

De bizony nem adtak.

Hanem e helyett egy darab fát akasztottak a nyakamba, és mondogatták, hogy fügegyökér.

Elhatároztam magamban, hogy mihelyt a számba teszik, azonnal megeszem madzagostul, és így bebizonyítom rágászati érettségemet.

Bele is dugták a számba, de hogy száradjon el gyökerestül minden fügefa! — nem volt az sem édes, sem rágható, — de még csak szivar gyanánt sem lehetett használni.

Ekkor aztán nagyon megharagudtam.

Kijelentettem az anyámnak, hogy öngyilkos leszek: felakasztom magamat a fügegyökér madzagjára, de szerencsémre egyszer, midőn magamra maradtam, a Zordon kutyánk lerágta a nyakamról s megette.

Maig se tudtam kitalálni, hogy mi jót találhatott rajta.

Nóta-féle.

Ha a nap a láthatáron

Méltósággal lemegyen,

Tudom azt, hogy másnap reggel

Ismét feljő keleten.

S ha a fénylő csillagsereg

Napjöttével eltűnik,

Tudom azt, hogy éjjel ismét

Valamennyi feltűnik.

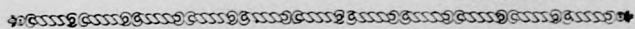
De ha nekem a kedvesem

Azt sugja, hogy: „jó 'jszakát”:

Tudom többé nem láthatom

Szeme napját, csillagát . . .

Somogyi Lantos.

A kis okos.

— Kisasszony, milyen színű szemekkel kell annak birnia, aki az ön jövődöbelije lesz?

— Uram, én sohasem fogok férjhez menni, hanem — kék szemekkel kell birnia.

Bernát Gazsi Nr. II.

nagy mondásaiból.

Álmomban a török szultánnál voltam ebéden.

Mikor a fügeesusz pájzot ettük, ugy beleharaptam a magjába, hogy mikor felébredtem, ki kellett huzatni három tisztességes zápfogamat.

Megtréfáltam a szomszédomat, aki végrehajtó: három zsákot teli eresztettem őszi széllel, aztán bele tettem az ágyába. Panaszkodott aztán másnap, hogy olyan nagy szél fujt éjjel a szobájában, hogy még őt is kivetette az ágybul.

Tegnap a szabómhoz megyek, mert kalapnagyságu lyukat égettem a szivarommal a télikabátomon. Éppen ebédnél találok. Kérem tőle, meg tudná-e gyorsan igazítani. Hát a semmirevaló siettében a palacsintáját foltozta rá a kabátomra.

GRI — BUGRI.

UGRI: — Őc nézd már, mi az erdőgöt csinál ez a hét táncz-mester!

BUGRI: — Tánczoltatják egymást.

**

UGRI: — Hanem mégis furcsa, hogy olyan gerombán nyilatkoznak egymás felől.

BUGRI: — Hja, barátom, így mutatják meg, hogy illetlanok is.

**

UGRI: — Azt hiszem, párba jár mennék, pisztolyra vagy kardra.

BUGRI: — Tánczmesterek? Párba jár? Legfeljebb letánczoltatják egymást.

**

UGRI: — Aztán mondd, már most melyik huzóból a veszekedésből hasznol: Libássy-e vagy Rézencsincz?

BUGRI: — Dehogya: a lapszerkesztők.

Miért nem megy Móricz ur a Murlasitsba?

Akik ismerik Móricz urat, azok tudják azt is, hogy ő minden áldott nap elmegy a Murlasitsba, és pedig pont 2 óraker délután. Ott nagy kényelmesen leveti a télikabátját, aztán egyet jobbra, egyet balra, egyet előre és hátra mozdul a széken, s miután megtalálta rajta a legkényelmesebb helyet, előveszi a pápaszemét és gondosan körülörülgetvén, ráhelyezi a saját becses szeméire.

Ez meglévé, a rajta levő három kabátnak huszonegy zsebe közül megkeresi azt, amelyben a szivartárczája van. Kivesz egy törött szivart, aztán egy darabig el-ühm-möget annak törött mitoltján. Hanem mivel ő mindig törött szivart szokott színi (levén ez féláros a nagytrafikban), természetesen, hogy cigarettapapiros is van nála. A rajta levő négy mellénynek tizenkét zsebében kezdődik most a kutatás, és pont $\frac{1}{4}$ III-kor megtalálódik a cigarettapapír, mely is óvatosan megnyalózódván, ráragasztódik a törött szivarnak oldalaira. Most aztán a rajta levő három nadrágnak hat zsebében kezdődik a kutatás a peneczelos-bicskának miatta, amely pont $\frac{1}{2}$ III-kor szintén napfényre kerülvén, véle a megreperált szivar körülmetéltetik és szelelhetősége próba alá tétetik. Ha a cigaron a diagnózis torokdaganatot állapít meg, Móricz ur újra a kabátok huszonegy zsebébe utazik és meghoz onnan három darab virzsiniaszalmát. Most a cigaro daganatának átfurása veszi kezdetét. Háromszor-négyszer az oldalságon tűnik elő a szalma, de mire $\frac{3}{4}$ III at mutat az óra, akkorra a kellő helyen is utat tör. Ilyeténképen aztán a szivarnak szivarozható állapota megcsinál-

lódván, az oldallyukak új cigarettapapírral lyuk-talanítottatnak meg s czindhőlezli gyujtatik a térdek kalácsának fölötté. Végre pont III óraker tűz tétetik a szivar végére, és a közelülőknék szabadságában áll a cigarettapapír minőségéről meggyőződni.

Ekkor leszáll a falról az Egyetértés és Móricz urnak kezébe adódván, ő urassága eltűnik egészen mögötte, csak azt látjuk, hogy az Egyetértés egy széken ül és keresztberakja a lábait. $\frac{1}{4}$ IV-kor azonban az Egyetértés szállni kezd lefelé, és miután néhány gyenge kísérletet tesz a felemelkedésre, lehanyatlik az asztal alá s a széken csupán Móricz ur marad, boldog álmoknak közepette.

Történt pedig a minap, hogy Móricz ur ezen dolgoknak megeselekvése után a széken kissé hátrább dült, minél fogva is az Egyetértés nem a földre esett, hanem az arczára dült.

Igy aztán, akik az Egyetértést ülni látták, meglepetéssel vették észre, hogy a lap közepe táján egy sárga pont támad, mely is mindig sárgábbá válván, utóljára tüzes léssen és a lap közepéből kimászik a szivar.

Persze a pinczér azonnal elkapta az Egyetértést és Móricz ur felébredett.

Tíz esztendő óta ez volt az első eset, hogy délutáni álmából felébresztették.

Nagy dohogva ment el, még a cigarettapapirosait is ott feledte az asztalon.

Aztán nem ment el többet a Murlasitsba soha.

Don Vigole.

**Tsörge Ádány levele a zű Násszáhol
Tzompó Mihájhól.**

Tisztös Ná
szom!

Este vót mán
mikó Pestön
megát az göl-
zös. Az bakter
ippenakkó kü-
rtöte az kilen-
cet a Zucczán.
Kiszátunka ku-
pétábü osztég

mögáttunk. A többiek bémöntek egy nagy házbo az ajtón. Aszongya nekünk egy kandoktor, hogy mé nem mögyünk mán odébb. Mondok nem taná- lom az udvargyát mög a kapuját ennek a háznok. Aszongya hogy aara kő kimönnyí, a mére a többi urak bémöntek. Mán mondok nem vót okos em- bör az a kűmües a ki ezt a nagy házot csinýáto. Osztég bémentünk a nagy ajtón, a másik ajtón meg ki. Ott át sok hintó. Mikor kimöntünk mind oda- gyüttek és kinaátak, hogy aszongya: tessék föl- űnyí. Mán mondok, köszönöm a szívessígöt, de nem is tuggyák a zurak, hogy hova mögyünk. Aszongyák eevisznek űk szilvesen, csak mongyuk mög hogy hova mögyünk. Mondok az Naccságos Deják Ferencz urhol. Eere csak betótak az hin- tóba osztég ugy möntünk hogy még az vacsora szalonnánkat is alig tuttuk az hintóba eeköttenyi. Ojan vót az a hintó mint ekkis szoba két ablaktya vót, meg tyükör is vót benne. Hanem azt nem tuttuk a zanyukka kitanáni hogy hun a Zajtó. Keresöm a Zajtót de hiába. A Zannyuk mán obé- gatott, hogy nem tudunk kimönnyí. Megáj mondok maj mögtanálo a zajtót. Evvee nekifeszétem az hátomat az egyik odalának a lábomat meg az má- siknak, hát eccö csak két ajtóra pattant az hintó, osztég zsupsz az egyiken én estem ki a másikon a Zanyuk. Ugy szödtek fő a Zucczán, osztég a hintós ur káromkodott hogy aszongya elakartam tüle szöknyí. Mán mondok mér akartam vóna meg- szöknyí. Eere odagyün egy katona osztég aszongya hogy mönnyünk. Mondok hová aszongya szállásro. Jaj mondok de szilvesek itt a zurak: ingyen visz- nek a hintón meg szállást is annak. Mondok a katona urnak. Má mink csak az Naccságos Deják Ferencz urhol mennénk előbb, de aszongya fog- gyam bé az papucsot Mondok az kosárbo van a Zannyukná az papucs, asszongya hogy haagassak. Eere odasugom neki: Tán nem szabad itt a zu- czán beszényí. Erre nem szót csak bétút egy aj- tón, ott mögáttunk egy ur előtt, osztég a katona

aszonta, hogy mink hunczfut parasztoz vagyunk, mögesaatuk az fia-kost. Mondok nöm igaz. nem is láttunk kost, még birkát se ugye anyyuk. Erre aszonták füzessek öt pöngöt. Mán mondok ojan bolond nem vagyok, inkább más szállásro mégyök. De mögfogtak ám osztég dutyiba töttek mellhöz hasonló jókat kívánva marattam

Hü násszo
Tsörge Ádány
salytos és nömös.

Pagát Pepi ultimói.

Aszongya egy első éves, adjak neki kölcsön három forintot.

— No, öcsém, — felelém neki, — a te képed- ből nem is gondolná az ember, hogy humorista vagy.

Csináltunk olvasókört, hogy megvehessük Zolá- nak, Boccacciónak és Bonnetain Palinak minden munkáját. A „Pikáns lapok“ eddig megjelent szá- mait én rendeltem meg, — hitelbe.

Ahogy a Rábahidon megyek, egy embert látok faldokolni a vízben. Beleugrom és kimentem, hát az éhletlen hitelezöm volt. Ez aztán pech!

D a l.

Gyöngyvirágos a kalapom,
Szöke kis lány a galambom,
Szöke kis lányt, hej irigylik a legények,
Nem is terem a föld háta ilyen szépet!

Gyöngyvirágért csókot adtam
S amint kaptam visszaadtam;
Jaj beh forró volt az a kis piros ajka,
Talán azért, mert a csókját nekem adta.

Don Vigole.

arabonczias Diak
a városi
közgyűlésen.

Következik a tisztviselői fizetésemelések kérdése.

Mihákovics. Uraim, én azt hiszem, hogy az ötkrajczáros szivart a tisztviselők sem kapják garasért, a két krajczáros zsemléből pedig nekik sem adnak hármát egy krajczárért; ennek folytán nagyon üdvös lesz megadni nekik az öt és két krajczárt, mert mi azt nem kívánjuk, hogy Sanyaró Vendeleink gyökerekkel s füvekkel táplálkozzanak, a fügefalevelek viselése is tavallal ment ki a divatból, a paradicsom ingyen lakásai pedig közbiztonsági s közegészségi szempontból hatóságilag bezárattak. Ingyért csikot nem adnak.

Schlichter, Kautz, Szabó József, Karvassy. Helyes! Éljen!

Főispán. Én is azt mondom. Nem szeretném, ha tisztviselőimnek ruhatisztogatással, szerepmásolással, gyufa-, szappan- és pertliárulással kellene foglalkozniuk üres órákban, hogy kalapot tudjanak venni, mely a t. képviselő urak előtt való köszönésben elkopik.

Egerváry. Tekintetes közgyűlés és méltóságos főispán. Igaz ugyan, nám mondom, nem is tagadom, de el is ismerem, hogy az indítványozónak igaza van, de mégis ha meggondoljuk a dolgot, mégis, nem azért mintha ellenezni akarnám, Isten ments, mert én igen elismerő vagyok mindenben, de nám mondom tekintettel arra, amivel különben elibe vágni az indítványnak nem akarok, de nincs is szükség arra, miért, mert valamennyien belátjuk, bárha e sanyaru helyzetben épen most, mikor nem azoknak szólok, akik hallják, miért, mert ezek ugyse hallják, de mégis, nehogy ebből az, hogy ennekfolytán ezután, azután, azóta mióta de, kivált abból amiből miért mert, rövid leszek — noha dehát jöllehet mégis azonban — mindjárt be-

fejezem — ezért is már csak amiatt is — ne tessék megzavarni, de magam is én sem vagyok mellette, de igenis ellene, hogy Mihákovics indítványa elfogadtassék (Lélekzetet vesz. A közgyűlést Mihály hideg vízzel felloccsolja ájulásból.) Igenis, ismétlem, nem egyből vagy másból, de tessék elhinni oly szellem harapódzott el a tisztikarban, hogy már-már birkahusról álmodozott egynémelyik, sőt fejelés eszimat vásárolt magának a piacon, miért, mert már nám mondom a bocskort szinte kicsinyelte. Én is voltam méltóságos közgyűlés ur tekintetes főispán, kistisztviselő, de lám mondom, én a 600 frt fizetésemből lévenként 800-at félre tudtam tenni, miért, mert addig takaróztam, ameddig a nyujtózkodás élt. Pedig nekem is kellett minden hónapban kétszer enni, de nem ám a Wiedemannál, hanem a „Nap“nál. Az volt igenis tekintetes méltóság ur és közgyűléses főispán, a baj, hogy sok volt a fizetés és minthogy nem tudták hová tenni, hát úgy gyűlöltek a pénzt, hogy elsikkasztották a föld színéről is! Miért mert az a kishivatalnok, akinek 30 forint a fizetése, már arról álmodozik, mikor lesz bolgár fejedelem. Én igenis azt megteszem a tisztikar kedvéért, mert lám mondom, igen egyetértek e tekintetben mindenkivel, hogy a mostani fizetést redukáljuk felére, de egyéb tekintetben ellene vagyok a tisztelt indítványnak.

Szentmihályi. No én annyira nem megyek, mert én ha összehasonlítást teszek az állami és városi tisztviselők fizetése között, hát csak bámulok, hogy minden városi tisztviselő nem lesz milliomos, mert egy városi aljegyzőnek épen annyi a fizetése, mint egy kínai mandarinnak s még azonfelül 2 frt 48 kr. Hanem persze, mindegyik nagyzol, mert mindegyiknek van 8 gyereke, nekünk, szegény polgároknak meg egy sincs. (Schlichter közbeszól: tegye a szívét a kezére!) Ajánlom, hogy a fizetés emeltessek fel, de oly módon, hogy rögtön le is szállítsassék. (Tóth Ferencz kitarotán éljenez, Tóth Antal áldásában részesíti szónokot, Friedmann egy fogát kihuzza neki, Egerváry meg három óráig tartó rövid szavakban üdvözli. A gyűlés fele elszökik, fele szökés közben rendőrileg visszahozatik, hatan hatásosan ellene szavaznak s azzal vége.)

Aperçu.

„Szóltam igazat és betörött a fejem!“

Perl.

Az iskolából.

— Nü Pinkász! — kérdi a zsidó tanító, — az állatvilágból mandjál nekhem a foghíjjasok osztályába tartozót.
Pinkász: — Az enyim groszmámi.

Adomák.*)

Tanfő: -- Tehát gyermekeim: der Hut = a kalap, ez himnemü; die Haube = a fejkötő, ez nőnemü; das Hemd... no, ki tudná nekem megmondani milyen nemü? Te Flórika? Nos?

Flórika: -- Das Hemd = az ing -- fehérnemü!

Póttanfolyamra rendelték az ottóczyi rektort, aki kasza-kapa mellől menekülvén a katedrúra, a legelemibb ismeretekről sem birt fogalommal, a mi enyhítő körülményül tudatván be neki, rendesen könnyü és igen primitív kérdésekkel lett terhelve. Ily jó szándékkal lévén iránta a nyelvtanár is, azt kérdi tőle egyszer, hogy mondjon egy olyan igét, mely legkönnyebben hajtogatható.

— V e n y i g e! felel vissza nagyhirtelen a kérdett (ami persze nemesak hajtogatható, de kapálható is).

*) Mutatvány a Ziegler-féle „Néptanítók Naptárából”, mely most jelent meg s Hennicke könyvkereskedésében kapható.

A la Klapphorn.

I.

*Számokhat megspékelt arasztnyi szédula,
Mely sok házi békét s jó kedvet szédula;
Fehleket alható, mennyországot rontó, —
És a neve: k o n t ó.*

II.

*Éselt érszék asszony nehéz nyavalyába,
Mégdagadt szegénynek feje, nyaka, lába.
Él is patkelt volna, csak hajszál mentette:
De a doktor csupán egyszer volt melléte.*

Cs.

Lyukas mogyorók.

„Mindenki saját szerencséjének k o v á c s a”
s ez igaz; esakhogy mily sokan vannak, kiknél
hiányzik a — s z e r s z á m.

„Más szemében meglátja a szálkát, de a magáéban nem a gerendát” — tartja a mondás elég hibásan; mert hogy láthasson meg valaki a másik szemében egy kis szálkát, mikor a magáéban gerenda van?!

A szerencse — fogantyu, melyet csak a szerencsések foghatnak meg.

Hol a gondolat s o v á n y — ott a szavak — k ö v é r e k.

Kétféle számár van a világon: tanult és tanulatlan; az utóbbi még megjárja, hanem az előbbitől — Isten ments . . .

Ista Pista.

Asszonyok a hetivásáron.

— Mit vesz kee komámasszony?
— Hát tudja egy kis libácskát, mert már régen kívánom, aztán most már ha a s z á m t ó l v o n o m i s e l, de kell egyet venni.

A megfizethetetlen oroszlán.

Az anyósokról annyi sok izetlenséget irtak már össze, hogy jóizlésü ember nem szivesen fog az ujjabbak olvasásába. Az alábbi azonban, mint egészen új variációja az elesévelt tárgynak, megérdemli az elolvasást.

Egy gazdag üzletember terjedelmes parkjának egy részében állatkertet csinált s az övéi mulattatására vadállatokat vásárolt össze. Valamelyik külföldi városban fölkeresett egy állatkereskedőt, akinél szép oroszlánokat lehetett vásárolni. Kiválasztott egyet és megkérdezte, mi az ára. A kereskedő azt válaszolta, hogy ez az egy nem eladó, hanem mutatott neki másokat. A vevőnek azonban csak az az egy tetszett és ismételve az ára után tudakozódott. — Akkor sajnálom, — válaszolt a kereskedő, — de nem kötünk vásárt. Nincs az a pénz a világon, amiért ettől az oroszlántól megválnék! — Miért? — kérde a venni akaró elcsudálkozva. — Ez az oroszlán a múlt évben az anyósomat falta föl, — válaszolt a kereskedő.

Kávéházban.

— Fizek. Egy kávé.
— Kiflivel?
— Nem, hanem légy-gyel.

Szerkesztői üzenetek.

Ista Pista. Epigrammákkal ne vesződjék, küldjön inkább egy „aeskó” lyukas mogyorót, vagy más humoros apróságokat. — **G. B. Kis-Szeben.** Hogyne hangolnánk fel a lehagolt kedélyhúrokat, hiszen ez a mi mester-ségünk! Üdvözet! — **Elvira.** A szép verset vettük, szépen el is tettük, majd elő is vesszük, ha tavaszi nap süt, — mert hát most nem adhatunk ilyen kezdetű verset:

„Felvette a mező, erdő
Zöld selyem ruháját” stb.

Különböen örvendünk, hogy a szép nemből annyian keresik fel lapunkat. Kisztiland! — **Bokor.** És ön humorosknak nevez olyan elmei rémszüleményt, a melyben egymást ölik még a bogarak is? Küldje el Kozareknak, az gyönyörrel fogja olvasni. — **Feri, Pécs.** Megkaptuk soraidat oh ifju, de nem volt bélése a levélnek, pedig hát a Garabonczyásba holmi jogásztréfák ugyancsak beillenek. — **Szupits J.** A kép igen esinos, csak a fölirot hibás. Nem „Lázadás” hanem „Zendülés” a cím. Ujat kérünk! — **Faludy, Bécs.** Valami humoros apróságot kereshetne ott a bruderek között — **Cs. Bpest.** A legjobbkor jött a fain apróságokkal. — **A többi kéziratra jövő számunkban felelünk.**

Felelős szerkesztő:

GÁRDONYI GÉZA.

Én, Csillag Anna

185 ctm. hosszú óriási Loreley-hajammal, melyet az általam föltalált kenőcs 14 havi használata után nyertem, mely megakadályozza a **hajkihullást**, elősegíti a **hajnövést** és erősíti a **hajbőrt**, uraknál elősegít egy teljes **erős szakálnövést**, rövid ideig való használat után a hajnak, valamint a szakálnak természetes szint és sűrűséget kölcsönöz és megóvja korai őszüléstől a legmagasabb korig. Egy köcsög ára 50 kr, 1 frt, 2 frt. Postával küldés naponként a pénz előleges beküldése vagy postautánvétel mellett az egész világba.

Csillag és Társa,
Budapest, király-utca 26.

Óvakodjunk a hamisításoktól.

!! Figyelmeztetés !!

Miután tudomásomra jutott, hogy **40 év óta készített**, kipróbált és az **egész civilizált világban kedvelt fog- és szájkonzerváló szereimet** nagy kelendőségük miatt **hamisítják**, illetőleg más, gyakran ártalmas szereket is hasonló elnevezéssel és külső kiállítással hoznak forgalomba, ennél fogva mindenkit a következőkre figyelmeztetek:

A ki száját alaposan konzerválni, fogait a fogkőtől megszabadítani, foghusát felfrisíteni, a száj kellemetlen szagát és a fogfájást eltávolítani akarja, az kérjen:

Dr Popp-féle Anatherin-szájvizet. Ára: nagy üveg 1 frt 40 kr., kisebb 1 frt és kisesi 50 kr.

A ki ragyogó fehérségű, tiszta fogakat és kellemes tiszta szájizt akar, az kérjen:

Dr. Popp-féle Anatherin fogpasztát. Ára 1 frt 22 kr.

Aki a kellemesen habzó és a fogakat kitünően tisztító fogszeppannak barátja, az kérjen:

Dr. Popp-féle aromatikussá fogpasztát. Ára: 35 kr.

Aki a legjobb fogporna barátja, az kérjen:

Dr. Popp-féle fogport. Ára: 63 kr.

Aki odvas fogait önmaga akarja kitönni, az kérjen:

Dr. Popp-féle fogtömöt (Plombe). Ára: 1 frt.

A kinek kitünő pipere- és gyógyszappanra van szüksége, az kérjen:

Dr. Popp-féle növényzappant. Ára 30 kr.

E szereket az összes gyógyszertárakban, illatszertárakban és finomabb üzletekben kaphatók.

Dr. Popp J. G., udvari fogorvos.

Csak a legjobbat szokták hamisítani.

Megbízhatlan szerek veszélyesek.

Ki nem próbált szereket ne használjunk.